

HATÁRTALANUL 2016. pályázat

KASSA

2016.09.21-24.

2016 szeptember 21-én reggel 8 órakor indultunk el Rákóczi Ferenc nyomában a Felvidék felfedezésére. Budapest és Sárospatak érintésével délidőben érkeztünk meg Borsiba, ahol a helyi iskola diákjaival és kollégáival találkoztunk. Az iskolák bemutatkozása után a két iskola közötti focimeccs segítette a barátkozást. Ajándékkönyvek átadásával és tapasztalatcserével zártuk ezt a programot.

A Borsi Általános Iskolától tíz perces sétára található Rákóczi szülőkastélya. Igazi vérbeli magyar idegenvezetésben volt részünk a hely gondnokának, Pista bácsinak köszönhetően.

Megkoszorúztuk a „Magyar Betlehem”-ként is emlegetett emlékművet, majd visszasétáltunk a buszhoz és Kassa felé vettük az irányt.

Kassán a városnézést a Dóm meglátogatásával kezdtük. A szárnyasoltárt és az orgonát egy kedves helyi néni mutatta be nekünk, majd lesétáltunk az altemplomba, ahol megkoszorúztuk Rákóczi Ferenc, Zrínyi Ilona és Bercsényi Miklós szarkofágját.

A belvárosi séta során meglátogattuk a börtön épületét, a hóhér lakása közelében a Rodostói Ház replikáját, a pestisszobrot, a színház épületét és Márai Sándor házát is.

Estére Szádalmásra értünk ahol szállásadóink vártak minket hamisítatlan felvidéki vacsorával.

Szeptember 22-én reggeli után Késmárk és Lőcse felé indultunk el. Késmárkon meglátogattuk a központi téren található evangélikus templomot, majd az új templomban megkoszorúztuk Thököly Imre sírját.

A késmárki Thököly-várnak csak az udvarára tudtunk bemenni, így is érdekes történeteket hallottunk a vár szerepéről és építészetéről.

A sétálóutca és a szégyenketrec megtekintése után busszal érkeztünk meg Lőcsére. Útközben felhívták figyelmünket a Máriahegyi Kápolnára, amelynek II. János Pál bazilika-rangot adományozott.

Lőcsén a reneszánsz házak, a városfal, a szégyenketrec és a gyönyörű városháza tették színessé a sétánkat. A Szent Jakab-templomban megnéztük a világ legnagyobb szárnyasoltárát, majd megkoszorúztuk a Comenius-táblát egy kapualjban.

A lőcsei program befejeztével utunkat a Tamásfalvi-kilátó felé folytattuk. Erdei sétával, egy órás túrával értük el Felső-Magyarország Paradicsomát, ahonnan lélegzetelállító kilátás nyílik a környező tájra.

A szállásra érkezve már vártak ránk vendéglátóink és egy kedves házaspár, akik fergeteges táncházat varázsoltak a klubhelyiségbe a csoportnak. Megismerkedtünk a helyi népzene és az alapvető néptánc elemekkel, igazi felvidéki ismerkedési estet rendeztünk.

Szeptember 23-án ismét reggeli után a Szádelő-völgyben tettünk egy kellemes túrát. A szurdok a világon egyedülálló tájat rejt, csobogó patakkaal, apróbb vadakkal, hihetetlenül tiszta levegővel.

A patakban elvégeztünk egy BISEL vízminőség-mérést, a gyerekek megismerkedtek a mérés alapjaival és megállapítottuk, hogy a forrás felé haladva milyen mértékben csökken a víz szennyezettsége: mivel a terület fokozottan védett, a civilizációtól távoleső vidéken fekszik, a patak vize kielégítően tiszta, antropogén szennyezés jeleit nem fedeztük fel benne.

Utunkat Várhosszúrét felé folytattuk, itt a templom kertjében található, a háború áldozatainak emléket állító kopjafákat koszorúztuk meg.

A közeli réten vendéglátónk íjászbemutatóval örvendeztetett meg bennünket, minden érdeklődő ki is próbálhatta a célbalövést.

Utunkat Krasznahorkaváralja irányában folytattuk, ahol Andrásy Franciska és Andrásy Dénes mauzóleumát látogattuk meg.

Utunk innen Rozsnyóra vezetett, itt a belvárosi sétánk során érintettük a tűztornyot, a Ferences templomot és a püspöki palotát.

Az utolsó estén a gyerekeknek vetélkedőt rendeztünk. A játékok során számot kellett adniuk minden meglátogatott látványosságról, az elhangzott neveket kellett párosítani, a különböző építészeti stílusokat felismerni, sőt, a szlovák nyelvben elsajátított szöfordulatokat is pontokra válthatták.

A búcsúest után reggelinél elbúcsúztunk szállásadóinktól, és elindultunk Lucska felé, ahol felgyalogoltunk az Árpád-kori templomromhoz. Innen utunkat Gombaszögre folytattuk, ahol könnyű túrát tettünk a cseppkőbarlangban.

A kirándulás utolsó állomása Szklabonya volt, Mikszáth Kálmán emlékháza. Itt a helyi idegenvezető szívhezszóló előadását hallgathattuk meg a „nagy palóc”-ról és hagyatékáról.

Málitsné Kocsis Gabriella

osztályfőnök